

PUOLUSTUSMINISTERI JUHANI SAUKKONEN

KIITOSPUHE
SUOMEN SOTATIETEELLINEN SEURA R.Y:N
VUOSIKOKOUSILLALLISILLA 5. 4. 1982

**Suomen Sotatieteellisen Seuran herra puheenjohtaja,
arvoisat läsnäolijat**

Kun minulle on ystävällisesti tarjottu mahdollisuus osallistua arvoisan seuranne vuosikokousillallisille, käytän tilaisuutta hyväkseni lausuakseni muutamia ajatuksia suomalaisesta puolustustutkimuksesta.

Käsitteeseen "sotilaallinen tutkimus" liitetään nykyisin usein arvovaruksia. Tähän tutkimusalueeseen suhtaudutaan negatiivisesti, koska sen katsotaan lisäävän varustelua, ja olevan täten vastakkaista maailman aseidenriisuntapyrkimyksille sekä pyyvän rauhantilan saavuttamiselle. Tämä johtunee siitä, että ajatuskuvat sotilaallisesta tutkimuksesta liitetään suurvaltojen mahtavaan sotilaalliseen tutkimus- ja kehittämistoimintaan, jonka kielteisimpänä osa-alueena ovat joukkotuhoaseet.

Suomessa tapahtuvan sotilaallisen tutkimuksen kuva on täysin erilainen. Suomen sotilaallinen tutkimustoiminta on ensinnäkin määrällisesti erittäin pientä ja toiseksi luonteeltaan puhtaasti puolustuksellista. Tämän vuoksi puolustushallinnossa käytetäänkin hallinnonalan rahoittamasta tutkimustoiminnasta kokonaisuutena ilmausta "puolustustutkimus".

Myös Suomessa tarvitaan puolustustutkimusta. Ei voida ajatella, että nykyaikana mitään yhteiskunnan tärkeää osa-alueetta voitaisiin kehittää ilman tutkimus- ja kehitystyötä. Suomalainen puolustustutkimus tarvitsee kasvavia voimavaroja siitäkin huolimatta, että emme kehitä kalleinta sotavarustustamme itse.

Puolustustutkimuksemme eräs painoalue on sotavarustuksen kehittämiseen liittyvä teknillinen tutkimus- ja kehittämistoiminta. Katson, että meillä tarvitaan tälläkin alueella riittävää, tutkimukseen perustuvaa tietotaitoa sekä Suomessa tapahtuvan valmistuksen turvaamiseksi että ulkomailta hankitun monimutkaisen sotavarustuksen huoltamiseksi ja korjaamiseksi. Toinen suuri kokonaisuus on maanpuolustuksemme eri osa-alueitten kehittämistä tukeva teknillis-luonnontieteellinen soveltava tutkimus, jota tehdään runsaasti myös hallinnonalamme ulkopuolisissa laitoksissa ja korkeakouluissa.

Kolmantena suurena kokonaisuutena suomalaisen puolustustutkimuksen kentässä pitäisin varsinaista sotatieteellistä tutkimusta laajasti käsitettynä. Tähän kuuluvat kes-

keisinä sellaiset tutkimusalat kuten strategian tutkimus, operatiivinen ja taktillinen tutkimus ja sotahistoria. Myös sotilaslääketiteen ja sotilaspsykologian ja -sosiologian voidaan katsoa kuuluvan muiden muassa tähän laajaan kokonaisuuteen.

Tämän tutkimustoiminnan toteuttajana ja tieteellisten perinteiden ylläpitäjänä Suomen Sotatieteellisellä Seuralla on tärkeä merkitys. Vaikka puolustusvoimien omis- sa organisaatioissa luonnollisesti tutkitaan alan ongelmia, jää Seuralle varsin paljon toimintakenttää. Tärkeä alue, jolla koordinoitua tutkimustoimintaa ja yhteistyötä tarvitaan, on mielestäni maavoimiemme kehittämiseen liittyvä taktillinen ja operatiivinen tutkimus ja näille perusteita antava sotahistorian tutkimus.

Seura on kuitenkin vapaa tiedeyhteisö, kuten maamme muutkin tieteelliset seurat ja akatemit. Seuralla on siten mahdollisuudet harjoittaa tieteellisiä menetelmiä käytävää, objektiivista ja tieteellisen kritiikin kestäväää tutkimustoimintaa itse valitsemillaan ongelma-alueilla. Sotatieteellisellä tutkimuksella on, kuten muullakin tieteellisellä tutkimuksella, vapautensa ja vastuunsa maassamme.

Haluan lopuksi kiittää Suomen Sotatieteellistä Seuraa tästä tilaisuudesta sekä mainiosta illallisesta. Toivotan Seuralle menestystä sen arvokkaassa toiminnassa sotilaallisen tutkimuksen ja samalla koko maanpuolustuksemme hyväksi.